

Dialog

Dialog

3 Vi er kristne – og vi elsker muslimer

– leder

4 Jeg har troet på Gud hele mit liv

– interview med Zainab Nasrati

6 Baptister og muslimer – før, nu og i fremtiden

– et historisk perspektiv

8 Guds billedet i islam og kristendom

– forskelle ifølge Steen Skovsgaard

11 Jeg er kristen, og jeg elsker muslimer

– interview med Sebastian Olesen

14 Tid og rum til samtale

– om Kristent-Muslimsk Samtaleforum

16 Modsætninger mødes

– samtale med Marianne Christiansen og Naveed Baig

20 Ro i hjertet

– vejen til kristen tro for en iransk kurder

22 Når temaet er nåde, sker der noget

– glimt fra sommerstævnet i Mariager

24 Gud har på forunderlig vis lagt kærlighed til BaptistKirken på mit hjerte

– portræt af BaptistKirkens nye generalsekretær

27 Nyt fundament for BaptistKirkens fællesskab

– om fornyelsesprocessen Genstart2025

30 Min dåb

– serie af samtaler med nydøbte

31 BaptistKirkens fremtid

31 Navne

32 Reparationer og relationer i Herlev

– serie om menigheder

34 »Baho neza kibondo« – hav et godt liv lille barn

– nyt projekt i Burundi

36 Jeg får næsten kvalme

– klumme

Udgivet af Baptistkirken i Danmark
Nummer 4, 2024 – 171. årgang

Forsidefoto: MuiZur & by Ilya Pavlov, Unsplash / collage: Ole Steen

Udgivelsesdatoer og deadlines

Nr. 5: 13. december 2024. Deadline 14. oktober
Nr. 1: Deadline 2. december

- baptist.dk kan læses på www.baptist.dk.
- følg også bladet på Facebook.
- bladet kan modtages som lydfiler på CD ved henvendelse til Sekretariatet.

Redaktion

Hanne Kiel, ansvarshavende redaktør
tlf. 3190 8190, hanne_kiel@hotmail.com
Jamie Lynn Cunningham
tlf. 6089 1441, jamielynn.cunningham@yahoo.com
Mads Leth
tlf. 2972 7860, lethmads@gmail.com
Lone Møller-Hansen
tlf. 2347 4015, lm-h@outlook.dk
Renathe Zimmermann
tlf. 6165 2656, renathezimmermann@gmail.com
Gitte Elleby, redaktionssekretær
tlf. 2299 0424, gitte@baptistkirken.dk

Oplæser og ansvarlig for lydudgaven: **Ole Engel**

Grafisk design: pedersen & pedersen
Trykkeri: Jørn Thomsen Elbo
Oplag: 2.800

baptist.dk er Baptistkirken i Danmarks kirkeblad og kan sendes til alle med tilknytning til en baptistmenighed.

Artikler er ikke nødvendigvis udtryk for Baptistkirken i Danmarks eller redaktionens holdning. Idéer, artikelforslag og digitale billeder modtages gerne.

Baptistkirken i Danmark

Sekretariatet
Lærdalsgade 7, st.tv., 2300 København S
Tlf. 3259 0708 – mandag-fredag kl. 9-12
E-mail: info@baptistkirken.dk
Hjemmeside: www.baptistkirken.dk

Henvendelse om adresseændring til din lokale menighed. Dødsfald og nye medlemmer indberettes til Sekretariatet.

Gaver til baptist.dk: Kan indbetales på 3201 10042879 eller MobilePay 90519 mærket »baptist.dk«. Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler.

Vi er kristne – og vi elsker muslimer

**Hvordan forholder vi os som kristne til muslimer?
Skal de ›bare omvendes‹, eller har vi mod og vilje til dialog?**

[≡] Lone Møller-Hansen

[📷] MuiZur & by Ilya Pavlov, Unsplash / collage: Ole Steen

Sebastian Olesen bor i Vollsmose i Odense og er aktiv i Odense Vineyard. Hans forening, ›Al-Beshara‹ – på dansk ›Den gode nyhed‹ – har et slogan: »Vi er kristne og vi elsker muslimer«.

Det støder helt sikkert nogle kristne, der mener, at muslimer ›bare skal omvendes‹. Men udtrykket er en logisk konsekvens af evangeliet. Jesus byder os at elske vores næste, ligesom vi elsker Gud. Det er det dobbelte kærlighedsbud.

Og nogle af vores ›næster‹ er muslimer. Så dem skal vi altså også elske.

Kampen for religionsfrihed

Anabaptisterne i 1500-tallets Centraleuropa var de første til at respektere andres tro. De kæmpede for religionsfrihed – en frihed, der skulle gælde for *alle*. Stik imod det, der var gængs på reformationstiden. Her var det sædvane at slå religiøse modstandere ihjel. Det gjaldt jøder, muslimer og anderledes tænkende kristne, bl.a. anabaptisterne, som i bedste fald blev forvist, men ellers brændt eller druknet.

Vi tvinges til at tænke, om det er så meget anderledes i dag. Både jøder og muslimer forfølges i Danmark i disse år. Krigen mellem Hamas og Israel har forstærket den tendens. Der er en polarisering i samfundet, som er skræmmende.

Hvis nogen er kaldede til at være modkultur til det, må det være os i frikirkerne. Egentlig alle kristne, men især os, fordi vi som mindretal ved, hvordan det er ikke at være som alle andre.

Gensidig respekt

Der er gode rollemodeller. Nogle af dem er præsenteret i dette nummer af baptist.dk. Blandt andet imamen Naveed Baig og biskop Marianne Christiansen, der er gode venner og rejser rundt med religionsdialogen »Modsætninger mødes«. Og ›vi er ikke modsætninger‹, slår de samtidig fast.

Den kraft, der er forbundet med at være troende, forener mere end den adskiller – hvis vi vel at mærke respekterer den andens ret til at tro. Det giver nemlig gensidig respekt. Og det har vi brug for!

A portrait of Zainab Nasrati, a woman wearing a green hijab, smiling gently. The background is a plain, light-colored wall. In the top left corner, there is a decorative graphic of white dots of varying sizes arranged in a grid-like pattern.

Jeg har troet på Gud hele mit liv

Zainab Nasrati er troende muslim.
Her fortæller hun om sin overbevisning.

Zainab Nasrati

- født i 1995 i Vanløse. Forældrene kommer fra Marokko
- kandidatstuderende i medicin

[≡] Hanne Kiel

[🔒] Privat

Hvordan opstod din tro på Gud?

»Jeg har troet på Gud hele mit liv. Mine forældre er troende, og de har svaret på mine mange spørgsmål. Jeg har gået på muslimsk privatskole, så jeg var altid omgivet af andre muslimske børn. Det var en selvfølge at tro på Gud, og det følte som det mest naturlige.

Troen på Gud var en del af min verdensopfattelse og af min samvittighed: Det er betydningsfuldt, hvad man gør. Gør man noget rigtigt, ser Gud det, og gør man noget forkert, ser Gud også det; og hvis man angrer, er Gud tilgivende og barmhjertig. Det har jeg været bevidst om altid.

I udskoling blev jeg optaget af at læse om Gud. Jeg begyndte at gå med hijab og at opsøge moskeen. Samtidig skete der et skifte i forhold til mine jævnaldrende. Siden 9. kl. har jeg været tilknyttet miljøet omkring moskeen. Jeg deltager i fredagsbønnen regelmæssigt og lytter til imamens tale.«

Har du aldrig haft et teenageoprør?

»Nej, egentlig ikke – måske fordi jeg så mig selv som meget religiøs og som voksen og ansvarlig.

Jeg har fundet glæde og ro og passion ved at lære min overbevisning at kende. Jeg kalder det helst ikke »min tro«, for ordet tro indebæ-

»Jeg kalder det helst ikke »min tro«, for ordet tro indebærer, at man kan tvivle – og jeg tvivler ikke.«

rer, at man kan tvivle – og jeg tvivler ikke. Jeg har ikke en tro, men en overbevisning.

Jeg bruger hijab – jeg er altid klædt, så min krop er tildækket fra håndled til ankler, og mit hår er skjult af tørklædet.«

Mange danskere mener, at unge muslimske kvinder bliver tvunget til den påklædning af deres forældre eller mand?

»Det er en irriterende myte, for vi er ikke undertrykte, men selvstændigt tænkende. Det kræver stor selvstændighed at bære hijab i det danske samfund. Mine forældre har ikke tvunget mig til det. Det var mit eget valg. Det er et bevidst valg af mådehold. Min krop er privat. Det drejer sig om at markere hengivenhed til Gud og samtidig afdæmpe seksualiteten i det offentlige rum, for dér er det vigtigere, hvad du kan bidrage med intellektuelt.«

Er der et særligt menneske, der har haft afgørende indflydelse på din tro?

»Jeg har lyttet meget til Omar Suleiman. Han er imam og hans taler ligger på YouTube. Han fortæller historier fra profetens liv. Han er enormt inspirerende.«

Hvordan præger din tro på Gud dit liv?

»Min overbevisning fylder alt. Man beder fem gange dagligt, og hver bøn betyder, at man stopper op og holder sig bevidst om Gud og om sine egne handlinger. Den bevidsthed betyder meget. Bønnen er som at blive krammet. Gud ved, at du gør dit bedste – uanset andres holdning og uanset udfaldet.

Bønnen består dels af faste elementer, dels af fri personlig bøn. Man beder altid vendt mod kachba'en i Mekka. Stående reciterer

»»Det kræver stor selvstændighed at bære hijab i det danske samfund.«

man åbningskapitlet i Koranen og andre fast formulerede bønner, og knælende med panden mod gulvet beder man sin personlige bøn. Bønnen er en direkte kontakt mellem Gud og dig – der er intet mellemlid.

Jeg vil gerne opbygge et hjem og en holdning, hvor atmosfæren er præget af Gud. Min mand er konvertit. Han blev ikke muslim, fordi jeg krævede det, men jeg har altid vidst, at jeg skulle giftes med en troende muslim, fordi min overbevisning er så fundamental for mig. Jeg ville gerne dele overbevisningen om, at vi skal samme sted hen efter døden. Når vi får børn, vil jeg virkelig gerne give min overbevisning videre til dem.«

Hvilke værdier er væsentlige for dig?

»Intentionen bærer alle handlinger. Hvis du giver for at tjene Gud, er det en god handling, men hvis din intention er, at du vil vise dig, mister handlingen sin værdi.

Det er vigtigt at leve sit liv og tilbede Gud, som om man kan se Gud. Gud er uendelig stor, og vi skal tilbede velvidende, at Gud ser os.

Barmhjertighed, som Gud er barmhjertig, tilgivelse og det gode naboskab er væsentlige værdier for mig.

Jeg skelner ikke mellem muslimske værdier og danske værdier. Det meste er heldigvis fælles. Islam er min direkte norm for valg af værdier. Jeg sorterer fra med islam som udgangspunkt.«

Baptister og muslimer – før, nu og i fremtiden

I dag lever muslimer og baptister side om side i Danmark. Men hvordan forholdt det sig med mødet mellem baptister og muslimer i et historisk perspektiv, der i år fylder 500 år?

[≡] Bent Hylleberg

[📷] Albin Hillert, WCC og Unsplash

» Tænk, hvis politikerne tog det religiøse klima lige så alvorligt som den fysiske klimakrise! «

Vi skal tilbage til reformationstidens Europa, da fjendtlige muslimer kom sydfra over Balkan og belejrede en af Europas kristne højborge – Østrigs hovedstad, Wien. Muslimerne stod her på toppen af en erobring-bølge, der nu truede ét af den kristne kulturs centre.

Datidens løsninger

De store landskirker dominerede dengang de geografiske områder med den trosform, som reformatoren ville gøre gældende, og som fyrsten satte magt bag. De geografiske grænser skulle også være religiøse grænser, og indenfor dem blev religiøse mindretal ikke accepteret. På det lutherske område måtte der fx ikke være plads til andre end lutheranere. I bedste fald fik mindretallene ret til at emigrere. I vær-

» Døberne var de første, der ville gøre retten til forskellighed gældende. «

ste fald blev de bekæmpet, forfulgt og dræbt. Sådan behandlede storkirkerne både datidens jøder, muslimer – og døbere.

Martin Luther var overbevist om, at hans nye evangeliske tro var den eneste sande form for kristendom. Han anså både døberne, jøderne og tyrkerne [muslimerne] som djævelens redskaber, der ville ødelægge reformationen.¹ Og han endte med at kalde jøderne for »dette forkastede, forbandede jødiske folk«. Deres synagoger og skoler skulle brændes; deres huse nedbrydes: »Væk med dem!« På samme måde gav han udtryk for had til både muslimer og døbere. Fra 1529 skulle de bekæmpes af kejseren og fyrsterne. Ud af landet – ellers blev de fredløse.

En alternativ vej

Døberne var de første, der ville gøre retten til forskellighed gældende. På et givet geografisk

område skulle der være plads til andre end den dominerende flertalskirke. Kirken er et overnationalt fællesskab, der sprænger de nationale grænser, og kristne skal kunne virke i mission på tværs af alle grænser. Denne frihed skulle gælde for alle mindretal – både kristne, jøder og muslimer! Døberne viste vej for et synspunkt, der talte for religionsfrihed til alle.

Balthasar Hübsmaier blev baptist i 1525, men allerede i 1524 skrev han i et kort forsvarsskrift for religionsfriheden: *Om kætterne og dem, der brænder dem.*² Øvrigheden skulle ikke have nogen magt på det religiøse område – heller ikke over den enkeltes samvittighed. Hübsmaiers mest berømte sætning lyder: »En tyrk [muslim] eller en kætter kan ikke overvindes med vores midler, hverken ved sværd eller bål og brand, men alene ved tålmodighed og forbøn. Derfor skal vi tålmodigt afvente den guddommelige dom.« Kun fire år senere blev

Hübsmaier brændt på bålet i Wien, dømt som »gendøber« af den katolske kirkes inkvisition. Hans ordsprog lød: Sandheden er udødelig.

Den grønne trepart

I august fik vi en ny regering med en minister for det »historiske forlig« bag *Den grønne trepart*. De vundne erfaringer fra dialogens bord mellem stridende parter burde inspirere, når det gælder håndteringen af landets kristne og religiøse grupper. Tænk, hvis politikerne tog det religiøse klima lige så alvorligt som den fysiske klimakrise!

Tænk, hvis regeringen lod nye religionslove udspringe af dens dialog med alle involverede parter: Kristne, jøder, muslimer og andet religiøst godtfolk. Det vil fremme forståelsen for tro og religion, reducere den aggressive polemik mod jøder og muslimer og bidrage til et fredeligt pluralistisk samfund. Og tænk, hvis Trossamfundsloven havde været et resultat af et sådant initiativ!

Bent Hylleberg

- cand.theol., tidligere præst, leder af BaptistKirkens præsteuddannelse og formand for Baptistkirken i Danmark.

1 Martin Schwarz Lausten: Reformationen, jøderne og tyrkerne, i »Reformationen. 1500-tallets Kulturrevolution«, 2017, s. 265ff.
2 Anabaptist! Udvalgte tekster af reformationstidens døbere, Forlaget Apophasis og BaptistKirken 2017, s. 21ff. Hübsmaiers skrift har siden fået plads i historien som det første forsvar for generel religionsfrihed.

Gudsbilledet i islam og kristendom

Mens Steen Skovsgaard var sognepræst ved Gellerup Kirke, blev han opmærksom på en vigtig forskel i gudsbilledet i islam og kristendom.

[≡] Steen Skovsgaard, biskop emeritus

[📷] Igar Karimov og Johannes Plenio, Unsplash

Som sognepræst i Gellerup (1979–2005) foretog jeg sammen med en teologi-studerende og en lille gruppe frivillige en holdningsundersøgelse blandt beboerne i Gellerupparken. Vi ønskede at vide lidt mere om beboerne: Hvem var de, hvad troede de på, kendte de noget til hinanden? Og så videre.

På en skala fra 1 til 10

Vi fik udarbejdet et stort spørgeskema, og for at det skulle gå rigtigt til, fik vi en religions-sociolog til at gå skemaet kritisk igennem. Han godkendte det meste, men sagde så, at vi manglede et spørgsmål, som er vigtigt i enhver religionssociologisk undersøgelse, nemlig: »Hvor stor rolle spiller Gud i dit liv?« – og svaret skulle fremgå af en skala fra 1 til 10.

Vi indførte spørgsmålet, men inden vi skulle ud i det virkelige liv for at interviewe beboerne, skulle vi prøve spørgsmålene af på hinanden. Vi var en gruppe på omkring 20 personer – både kristne og muslimer. Vi skulle stille spørgsmålene til hinanden og på den måde opøve en god spørgeteknik. Jeg og en muslimsk kvinde blev sat til at interviewe hinanden.

»Bagefter følte jeg, at jeg havde løjet, men kunne ikke rigtig finde ud af hvorfor.«

»Hvor stor rolle spiller Gud i dit liv?«, spurgte jeg hende. Svaret kom prompte: »10!« Da hun var færdig med at svare, kom turen til mig.

»Hvor stor rolle spiller Gud i dit liv?« spurgte hun – og kiggede på mig. Og helt ærligt! Spørgsmålet kom bag på mig. Selvom jeg havde læst spørgeskemaet igennem flere gange og for et øjeblik siden spurgt hende, virkede spørgsmålet aldeles overrullende på mig. Jeg sad længe og vidste ikke, hvad jeg skulle svare.

»10« sagde jeg – lidt forsigtigt og tøvende, og i hvert fald langt fra så overbevisende som hun. Men, som jeg i mit stille sind ræssonerede: Jeg er jo trods alt præst, så må jeg vel også kunne sige 10?!

Og hun skrev 10. Bagefter følte jeg, at jeg havde løjet, men kunne ikke rigtig finde ud af hvorfor.

Hvor stor en rolle spiller Gud?

Siden var jeg selv ude at interviewe ca. 30 andre kristne, muslimer og a-religiøse danskere i Gellerupparken. På min lille runde kom jeg frem til det tankevækkende resultat, at der tegnede sig et helt klart billede.

Spørger man muslimer, kommer svaret hurtigt og klart: »10«. Ja, de fleste svar lød endda: »Gud er større end 10!«, »Find et uendeligt tal!« eller »Gud er større end mit liv!«. Det blev også sagt af helt almindelige verdsliggjorte muslimer, som hverken var praktiserende muslimer eller tilsyneladende skænkede det ret mange tanker, hvad det betød for dem at være muslim. Men at Gud spillede en stor rolle, det var der åbenbart ingen tvivl om. For Gud er jo stor.

Et helt andet billede tegnede sig, når jeg spurgte folk, som på én eller anden måde definerede sig som kristne. Så blev de lige så meget i tvivl, som jeg. De stod og vævede lidt forlegent i døren. Nogle sagde »5«. Andre udtrykte deres tro så præcist som »5 ½«. De allerfleste lagde sig i midten af skalaen.

Umiddelbart var resultatet klart: De kristne er lunkne og usikre i deres tro, hvorimod muslimerne er sikre og stærke i deres tro.

Forskel på gudsbilledet

Efterfølgende har jeg dog tilladt mig at tolke svarene på en anden måde. Ikke mindst, fordi jeg selv havde lyst til at lægge mit svar →

→ i midten af skalaen, er jeg kommet frem til en anden tolkning af undersøgelsens svar end den, der lægges op til. Jeg tror ikke, at man kan sige, at de forskellige svar bare udtrykker en større eller mindre tro – tværtimod mener jeg, at de forskellige svar afslører en vigtig forskel mellem gudsbilledet i islam og kristendom.

En muslim lærer fra helt lille at sige: »Gud er stor« eller »Gud er større« – og måske gentage det mange gange om dagen. Jesus lærer derimod sine disciple at sammenfatte det største bud i loven i dét, der kaldes det dobbelte kærlighedsbud: »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit

sind.« Det er det største og det første bud. Men der er et andet, som står lige med det: »Du skal elske din næste som dig selv.« På de to bud hviler hele loven og profeterne.¹

Det kristne spændingsfelt

Jesus siger udtrykkeligt: »Men«. Du kan som kristen ikke nøjes med at sige, at Gud er stor og betyder alt for dig, for Gud er aldrig større end din næste. Kærligheden til Gud og kærligheden til næsten skal for den kristne veje lige meget. For hvis Gud kommer til at overskygge din næste, risikerer du at blive umenneskelig. Og omvendt: Hvis din næste overskygger eller gøres større end Gud, gør du din næste til Gud.

Jesus sætter på den måde enhver, som ønsker at være hans discipel, ind i en spænding mellem Gud på den ene side og næsten på den anden. Sådan er det at leve som kristen. Det er konsekvensen af et gudsbillede, hvor Gud bliver menneske. At gøre godt mod ens næste er at gøre godt mod Gud.

Så hvis man har svært ved at sige, hvor meget Gud betyder for én, er det ikke nødvendigvis et udtryk for sekularisering eller verdsliggørelse. Det kan med mindst lige så god ret tolkes som et udtryk for, at vi lever i en kristen tradition og er vokset op med et kristent gudsbillede, hvor Gud aldrig er større end min næste.

»» *Hvor stor rolle spiller Gud
i dit liv?* ««

Jeg er kristen, og jeg elsker muslimer

Sebastian Olesen, Odense Vineyard, er 31 år og bor i Vollsmose. For 10 år siden flyttede han dertil, fordi han ville gøre en forskel.

[☰] Mads Leth

[📷] Private

Sebastian Olesen er aktiv i Odense Vineyard og bor i Vollsmose, fordi han har hjerte for muslimer. Her fortæller han om at forkynde blandt muslimer. Hvordan nedbrydes fordomme? Hvad er idéen med ›Mahabba‹-netværket, og hvad laver foreningen ›Al-Beshara?›

›Mahabba‹ – Kærlighed

››Mahabba‹ er arabisk for ›kærlighed‹, forklarer Sebastian. ›Netværket blev oprettet i England med det formål at få kristne til at dele Jesus med muslimer gennem bøn, omsorg og samtale. Netværket har et slogan: ›Loving all Muslims‹, og i Danmark er der flere grupper. Jeg er engageret i Vollsmose og med i styregruppen for ›Mahabba Danmark‹.

Bønnegrupper i boligområder finder ud af,

hvordan vi kan række ud til muslimer i lokalområdet. Vi arrangerer inspirationsdage for kristne, der har hjerte for muslimer, og laver diakonale aktiviteter: Taler med muslimske familier, vasker vinduer for dem, dyrker sport med børnene, oversætter breve fra kommunen, sludrer i frisørsalonen osv. Tit bliver de interesseret i at høre om, hvad vi står for.« →

››Vi har sloganet: ›Vi er kristne, og vi elsker muslimer‹.‹‹

»» Muslimers fællesskab er forbilledligt. ««

»» Man kan slippe afsted med at sige meget, når det bliver sagt i kærlighed. ««

→ »Al-Beshara« – Den gode nyhed

For fire år siden startede Sebastian en forening: »Al-Beshara« - »Den gode nyhed«. »Vi har sloganet: »Vi er kristne, og vi elsker muslimer««, fortæller Sebastian. »Den primære aktivitet er videoer på sociale medier, hvor vi fortæller om Jesus på en måde, muslimer forstår. Vi svarer på spørgsmål om kristendom og prøver at nedbryde fordomme mellem kristne og muslimer.

Hvert år laver vi en »Ramadan Blessing Video«, hvor der bedes for muslimer. Vi promoverer videoerne bredt. Nogle har mere end en million visninger, så vi får mange henvendel-

ser fra muslimer, som er nysgerrige på kristen tro og begejstrede for den kærlige tilgang, vi forsøger at ramme. Penge til arbejdet kommer fra kirker. Jeg holder ofte foredrag med mulighed for at donere eller blive fast giver.«

Konvertitter eller forståelse?

»Er formålet med Al-Beshara at skabe konvertitter eller interreligiøs forståelse?«

»Begge dele«, svarer Sebastian. »Vi vil gerne forkynde evangeliet for muslimer, men vi ønsker også at nedbryde fordomme, undervise og yde praktisk støtte. Mange kristne kender ingen muslimer. Deres opfattelse er styret af

»Vi arrangerer inspirationsdage for kristne, der har hjerte for muslimer, og laver diakonale aktiviteter.«

medierne. Det er vigtigt at give et mere nuanceret syn på muslimer og medvirke til at fjerne berøringsangst.

At konvertere har enorme konsekvenser i forhold til familie og relationer – måske hel eller delvis udstødelse. Flere steder i verden er det både strafbart og livsfarligt at konvertere. Men der er også positive historier, og jeg har fx mødt en tidligere muslim, som blev kristen og fik opbakning hjemmefra. Hans muslimske far var med til dåben.«

»Hvorfor tiltrækkes nogle muslimer af kristendom?«

Sebastian giver et eksempel: »En mand kom til tro på evangeliet. Han kontaktede mig efterfølgende og udtrykte sin beslutning på en meget smuk måde. Han længtes efter fred i sit liv, fordi han var tyngt af uvisheden om, om han ville komme i himlen eller i helvede. Han kunne kun håbe det bedste. Efter han blev kristen, forstod han, at Jesus giver fred og en garanti for Paradis, der ikke fås andre steder.«

Et aspekt ved islam, der tiltaler Sebastian, er det stærke sammenhold. Muslimers fællesskab er forbilledligt. De hjælper hinanden praktisk, økonomisk og sjæleligt til alle tider. »Blandt kristne er der en tendens til, at kirke blot betyder, at vi mødes søndag formiddag og måske tirsdag aften«, forklarer Sebastian.

Kirkens rolle

»Vi prøver at adskille tro og politik i vores arbejde og holder os fra betændte emner, så det, der samler os, er evangeliet. Politikere fra begge fløje udtrykker begejstring for vores arbejde. På højrefløjen er de glade for, at nogle muslimer vælger at konvertere, og på venstrefløjen glæder de sig over, at vi forsøger at nedbryde fordomme, hvis man skal sige det firkantet.

Der graves generelt grøfter i den offentlige debat, og man udtaler sig bombastisk. Vi skal tale sammen om udfordringerne på en ordentlig måde. Her spiller kirken en rolle. Jesus befaler os som kristne at elske Gud og vores medmennesker. Når vi griber den befaling og elsker alle mennesker betingelsesløst og gør en forskel i lokalsamfundet, så rykker det positivt ved tingene.

Af og til slår folk sig på vores slogan: »Vi er kristne, og vi elsker muslimer«, men Jesus lærer os, at vi skal elske vores næste. Man kan slippe afsted med at sige meget, når det bliver sagt i kærlighed. Jeg har oplevet hadefulde beskeder, trusler og konfrontationer, men alle mennesker skal vide, at Gud elsker dem, og vi er kristne, som elsker muslimer, uanset om de vælger at konvertere eller ej!«

Styrke og frimodighed

»Jeg er glad for at bo i Vollsmose. De dårlige ting, man hører i medierne, oplever jeg sjældent. Gennem mit arbejde har jeg dog gjort meget for direkte at opsøge det kriminelle miljø og prøvet at række ud til unge der. Jeg fulgte en gruppe på omkring 50 unge i længere

tid. Det har jeg beskrevet i bogen »Sjakaler og kartofler i Vollsmose«. Det kræver styrke og frimodighed, som jeg opnår ved hver dag at være sammen med Gud og finde mod i Guds ord. Jeg får energi i mødet med det enkelte menneske, fordi jeg elsker mennesker«, slutter Sebastian.

Mere viden:

- mahabba-netværket: <https://www.mahabba.dk>
- Al-Beshara på YouTube: <https://www.youtube.com/channel/UC7JcAx6L95nIhkBJX9Vd2GA>
- Sebastian Olesens bog »Sjakaler og kartofler i Vollsmose«: <https://hosianna.dk/shop/24-mission-og-oplevelser/2898-sjakaler-og-kartofler-i-vollsmose/>

Tid og rum til samtale

Kristent-Muslimsk Samtaleforum (KMS) opstod efter karikaturkrisen, fordi man så behovet for netværk og samtale religionerne imellem.

[≡] Vibeke Dalsgaard,
formand for BaptistKirken
[📷] Sille Arendt og privat

Kristent-Muslimsk Samtaleforum (KMS) blev etableret i et samarbejde med Folkekirke og Religionsmøde under karikaturkrisen i 2006. Kristne og muslimske ledere i Danmark så et fælles behov for at danne netværk med

hinanden og skabe et rum med god tid til samtale. Gennem årene har de årlige konferencer medført både kendskab og venskab på tværs.

Frikirkernes repræsentant

I år blev en plads ledig i KMS som repræsentant for frikirkerne. Jeg var så privilegeret, at jeg fik den tildelt gennem Danske Kirkers Råd. Det har været en meget givende opgave.

» Det er berigende at se verden og troen fra mange synsvinkler. «

Samfundsrelevante temaer

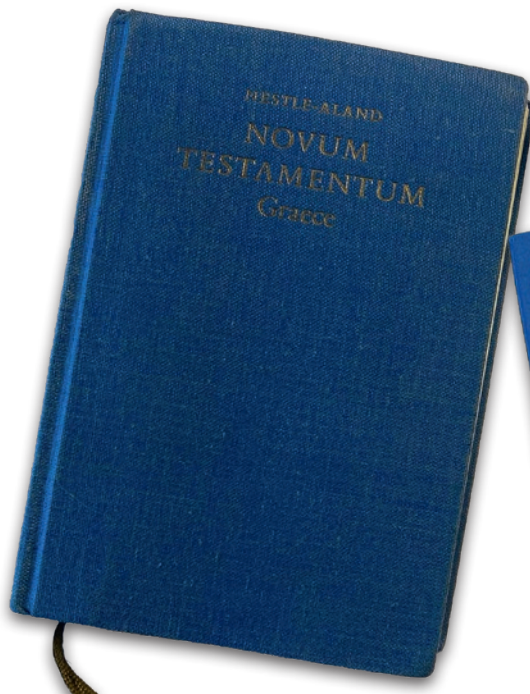
KMS' primære arbejdsopgave er at etablere en konference, hvor ledere på forskellige niveauer fra de to religioner får lejlighed til at tale med hinanden om fælles samfundsrelevante emner.

Fra årene kan bl.a. nævnes konferencer med følgende emner:

- Køn, religion og spiritualitet
- Religiositet og faglighed i velfærdssamfundet
- Tolerance og lokale initiativer
- Hvem er de unge? Unges religiositet og identitetsdannelse

Konferencen i år afholdes den 8. og 9. november i Jelling. Derfor er temaet »Religiøs identitet og folk«. Konferencen bliver udbudt via Danske Kirkers Råd, og jeg håber selvfølgelig, at nogle baptistledere vil lægge billet ind.

KMS har i de senere år lagt stor vægt på inddragelse af de unge. Det er svært. Religionsdialog er åbenbart for gråhårede. Jeg håber nu stadig at finde en ung mand eller kvinde, som kunne have lyst til at deltage, for det er vigtigt

at bringe stafetten om at føre fredelig og konstruktiv dialog videre til næste generation.

Religion skaber konflikt?

Vi oplever ofte, at religiøse spørgsmål giver anledning til konflikter. Jeg havde en god ven, som sagde, at han siden sin ungdom havde afvist kristendommen, fordi den – ifølge ham – havde været årsag til de fleste krige i Europa i det seneste årtusind.

Vi, der er lidt oppe i årene, kan også huske John Lennons smukke sang Imagine: »*Imagine there's no countries – it isn't hard to do – nothing to kill or die for – and no religion, too.*«¹

Vi er nogen, som ikke kan forestille os en verden uden tro på Jesus Kristus, men vi kan til gengæld forestille os, at vi møder mennesker fra andre religioner med accept og respekt, og at de møder os med den samme holdning. Det arbejder vi for i KMS.

Gensidig respekt

Den respekt, vi udviser i KMS i forhold til hinanden, gør også, at vi får megen viden om og fra hinanden. Det gælder mellem de to religioner, men det gælder faktisk også mellem de forskellige muslimske og kristne trossamfund, som er repræsenteret. Der er mange forskel-

»Religionsdialog er åbenbart for gråhårede.«

lige menigheder og trossamfund både hos muslimerne og hos os, og det er berigende at se verden og troen fra mange synsvinkler.

Jeg håber, at KMS er en lille brik, der er med til at skabe en bedre verden. Ikke en verden uden tro, men en verden med tro, som leves i respekt for hinanden.

1 På dansk: »Forestil dig: Der er ingen lande – det er ikke svært – intet at dræbe eller dø for – og heller ingen religion.«

Modsætninger mødes

En dansk biskop og en imam er blevet gode venner og tager på turné med religionsdialog. De er faktisk *ikke* modsætninger.

[☰] Lone Møller-Hansen
[📷] Daniel Urhøj Andersen

Det er 10-11 år siden. Marianne Christiansen og Naveed Baig mødtes i Kristen-Muslimisk Samtaleforum i Roskilde. Hun var ny biskop i Haderslev og var der i den egenskab. Hun kom i snak med imamen Naveed Baig om en byggesag med en moské i Haderslev, der mødte modstand. Hun husker, at Naveed Baig udfordrede hende: »Så håber jeg, at du gør noget ved det.« Hun havde tænkt, at det var deres sag, men hun tog hjem og blandede sig i debatten.

»Jeg tog med mig, at religionsmødet handler om fællesskab. Den frihed, vi selv har, skal også gælde for andre«, siger Marianne Christiansen. Det blev startskuddet til et bekendtskab, der har udviklet sig til et venskab. »Vi er brødre og søstre i troen, og det er faktisk meget bedre end venskaber«, siger Naveed Baig.

Den teknik...

Det har været besværligt at finde et tidspunkt, hvor begge travle mennesker kunne tale med mig samtidig. Det var umuligt at mødes, og

da vi endelig skal have samtalen, så driller teknikken, og det bliver alligevel to interviews. De to hører derfor ikke, hvad den anden siger, selvom jeg havde dem begge i røret. Men de supplerer hinanden, og det signalerer netop det, de gerne vil: At modsætninger ikke altid er modsætninger, men komplementerer hinanden.

Biskoppen og imamen har nemlig udviklet et koncept, som de netop er begyndt at turnere med i Danmark. De kalder det »Modsætninger mødes«. Det blev lanceret på Kulturmødet på Mors i august med følgende præsentation: »Marianne Christiansen er kvinde, biskop, fra Jylland og med kristen baggrund. Naveed Baig er mand, imam og muslim, født og opvokset på Vestegnen. Nu mødes de to til en samtale om tro og forskellighed, men også om, hvor og hvordan vi mødes med vores modsætninger i enighed og uenighed: Tror vi på den samme Gud? Er der forskelle på religionernes måde

at forholde sig til samfund og lovgivning på? Og hvad med kønnet, maden, fællesskabet, volden?« De to religiøse overhoveder har sat hinanden stævne offentligt på baggrund af en dyb, gensidig respekt, der er bygget op over flere år.

Religions-dialog-partnere

Det startede lidt skævt, husker Naveed Baig. Netop i Kristen-Muslimisk Samtaleforum (KMS) skulle de finde en partner til en øvelse. »Jeg spurgte, om hun havde en partner. Hun troede, at det handlede om hendes privatliv...! Men hun blev min religions-dialog-partner. Hun bor så langt væk, så vores venskab er ikke blevet rigtig privat. Vi har ikke spist sammen hjemme – Marianne har vist mødt min kone til et arrangement, hvor hun var med. Måske jeg skulle invitere hende«, tænker Naveed Baig højt.

Men de mødes ofte. Ud over KMS er de begge med i Brobyggerne, arrangeret af Özlem Cekic, dét med dialog-kaffe. De har været med i et video-projekt på nettet, der kaldes »Den lyserøde taxa«. Det lykkedes for Ellie Jokar i den lyserøde taxa at samle Marianne

»»Vi er brødre og søstre i troen,
og det er faktisk meget bedre end
venskaber.««

» Man skal være fysisk sammen
for at kunne mægle i konflikter.
Også for at kunne stille spørgsmål til
hinanden. «

→ Christiansen, Naveed Baig og overrabbiner Jair Melchior op og sætte dem skiftevis på forsædet og bagsædet til en samtale, mens de kørte rundt i København. Videoen i flere afsnit kan ses på YouTube.

Fordomme begge veje

Nu er Marianne Christiansen og Naveed Baig på vej rundt i Danmark på dialog-turné. I første omgang skal de til Ullerød Kirke, en grundtvigsk højskole, en moské i Nordvest, Vejle Bibliotek og KMS igen i november.

Naveed Baig siger: »Danske muslimer vil have godt af at møde og udfordre en kvindelig biskop i en moske, for det sker sjældent. Så nu bliver vores venskab offentligt. Vi er enige om, at vi ikke skal frygte religion. Generelt frygter danskerne muslimer og tænker, at muslimer vil overtage Danmark, indføre sharia, og at kulturerne er uforenelige. Det passer ikke set fra mit ståsted. Jeg håber, vores samtale kan udfolde de mange ligheder og de forpligtelser, vi har overfor hinanden som mennesker med tro.«

Marianne Christiansen supplerer: »På det religiøse område er der en del fordomme og en masse ting, man aldrig får spurgt om. Så

Naveed Baig

- imam og Ph.d.-studerende i Norge

Marianne Christiansen

- biskop i Haderslev på 11. år

opstår ideen om, at religion skaber splid. Men faktisk skaber religion også fællesskab. Det er en kraft i samfundet. Naveed og jeg kan snakke fra nu af og ind i evigheden. Vi skal huske at give plads til spørgsmålene fra salen. Det oplevede vi på Mors, hvor der ikke var tid nok, og det kan være, man ikke ellers har mulighed for at stille et spørgsmål til en muslim. Fx: »Er det rigtigt, at muslimer ikke må tvivle?« Det spørgsmål kan kun Naveed svare på.»

Udfordret på troen

Samtalen om deres forskellige udgangspunkt for tro har bragt dem tættere sammen. »At være ven med Marianne betyder, at jeg har et religiøst menneske i mit liv, som deler nogle værdier med mig«, fortæller Naveed Baig. »Jeg kan ringe eller skrive til hende, hvis jeg er i tvivl om kristendommen. I det hele taget kan jeg sparre med hende. Hun har også udfordret min tro. Vi har haft diskussioner om køn og LGBT+, hvor jeg har måttet reflektere over mine ståsteder, og hvordan jeg forstår de store spørgsmål. Og så bliver jeg udfordret af, hvordan hun som religiøs leder tager sig af de kolleger, hun har ansvar for. Og hvordan hun taler ind i danskernes hverdag«, uddyber Naveed Baig.

»» *Modsætninger er ikke altid modsætninger, men komplementerer hinanden.* ««

»» *Så opstår ideen om, at religion skaber splid. Men faktisk skaber religion også fællesskab.* ««

Når jeg spørger ind til, om der kan være knaster i relationen, siger han: »Relationer kan altid være problematiske, især til vores nærmeste. Men et venskab bliver ofte dybere, hvis man skælder hinanden ud en gang imellem. Det er dog svært med Marianne – hun er så sød.«

Insistere på samtalen

Marianne Christiansen er også meget rosende overfor Naveed Baig: »Dels synes jeg, at Naveed er klog. Jeg føler mig godt tilpas i hans selskab. Og så bliver jeg klogere på mange forhold, jeg ikke har indsigt i. Jeg kan spørge om ting, som jeg ikke forstår. Vi er også gode til at more os sammen. Dels taler Naveed meget respektfuld både til og om folk. Og så har han en stærk understregning af samtaleens betydning hen over uenigheder.«

Samtalens og nærværets betydning er blevet vigtige i deres venskab. Også selvom det på en måde er en slags professionelt venskab. Derfor fik de for to år siden ideen til deres dialog-turné. Marianne Christiansen siger: »Jeg ved, det er en flokskel, men i vores tid bliver det offentlige samtaleklima ofte polariseret. Det er jeg ikke ene om at mene. Krige tæt på skubber til os, så vi mister nuancerne og tålmodigheden. Man skal være fysisk sammen for at kunne mægle i konflikter. Også

for at kunne stille spørgsmål til hinanden. Vi kommer for lidt ud og møder hinanden. Det gælder også mig selv, at jeg ofte befinder mig i et ekkokammer. Nu vil Naveed og jeg tage rundt og se, om der er nogle, der gider bruge tid på at være i et andet rum end derhjemme. Det kan næsten kun gøre gavn. Vi vil tage del i den offentlige samtale.«

Naveed Baig tilføjer: »Vi vil ud – ud i landsbyerne og på andre kanter. Vi er enige om, at det vigtigste budskab er, at vi skal holde fast i håbet. Og at modsætninger ikke nødvendigvis er farlige.«

»» *Netop samtale og nærværets betydning er blevet vigtige i deres venskab.* ««

Ro i hjertet – vejen til kristen tro for en iransk kurder

Peter er født i 1984 og voksede op i en storby i det østlige Iran. I 1979 gik landet fra at være en rimelig frit styret stat til at blive en præstestyret islamisk stat med streng sharialovgivning.

[≡] Anne Marie Winther
[📷] Privat

Iran er et overvejende shiamuslimsk land, hvor præstestyret overvåger al religiøs aktivitet. Landets kurdere er overvejende sunni-muslimer. I skolen – fra folkeskole til højere læreanstalter – skal alle iranske elever studere bøgerne »Religiøs lære« og koranen.

Peter var et videbegærligt barn med mange spørgsmål. Hvis han stillede sin lærer i folkeskolen spørgsmål om Gud og Muhammed, fik han bank – nogle gange så blodet flød. Som 14-årig betragtede Peter sig selv som ateist. Siden begyndte han at interesse sig for kristendommen.

Livsfarligt at konvertere

I Iran kan man være kristen, hvis man tilhører en kristen slægt. De kristne slægter og kirker er få, og de bliver overvåget af myndighederne, da det er strengt forbudt af konvertere fra islam til kristendom.

Peter forklarer, at omkring 50% af befolkningen i Iran ikke er troende muslimer. Folk

skal ikke skille med afvigende tro og holdninger, men der er en forholdsvis stor rummelighed og tolerance folk imellem. Peter betragter sine forældre og svigerforældre som »kultur-muslimer« eller »traditions-muslimer«.

Efter sin universitetstid var Peter soldat i 21 måneder. Iranske soldater er efter muslimsk praksis forpligtede til at bede fem gange om dagen i moskeen. Det ville Peter ikke, så han fandt på undskyldninger ved fx at tilbyde at tage vagten for andre for at undgå at deltage i bønner til en gud (Allah), som han ikke troede på.

Et forvandlet hjerte

Hjembyen var omgivet af høje bjerge, og Peter var ivrig bjergbestiger og medlem af en bjergbestigerklub. En ven herfra – vi kan kalde ham »Jamal« – kom fra en kristen familie. Hemmelige samtaler med »Jamal« gennem tre år i Irans bjerge førte Peter til tro på Jesus. »Jamal« var det første menneske, Peter mødte, som var i stand til omsorgsfuldt at svare på hans

spørgsmål om tro. Først efter ca. to år fik Peter Johannesevangeliet af sin ven. Gennem bibellæsning mødte Peter Jesus' nåde og fred. Det forvandlede hans hjerte.

Jesus er ikke fremmed for muslimer, men betragtes som en stor profet. Men at Jesus er menneskers frelser og forsoner, var nyt for Peter. Han begyndte at komme i en skjult husmenighed, hvor han sagde »ja« til at følge Jesus. »Aldrig før har jeg oplevet så meget ro i hjertet, som da jeg lukkede Jesus ind«, fortæller Peter.

At følge sit hjerte koster

Peter mødte sin kommende kone i sin skoletid. I Iran går piger og drenge på hver sin skole, men Peters mor var lærer for pigen, som senere valgte at blive gift med Peter. Det skete i 2005.

Syv år efter bliver Peter en kristen. En nabo opdager kristen litteratur i deres hjem og melder Peter til politiet. Og så må han flygte med det samme. Peter vandrede mere end 6.000 km fra sit hjem til Europa gennem bl.a. Tyrkiet, Grækenland og Bulgarien med mange strabadser undervejs. Skjult i en tank, nåede han til sidst Danmark, hvor han søgte asyl.

»» Peters kone måtte dække over hans omvendelse. ««

»» *At Jesus er menneskers frelser
og forsoner, var nyt for Peter.* ««

Peters kone måtte dække over hans omvendelse, fordi traditionen krævede, at hun skulle lade sig skille, da hendes mand var flygtet fra Iran. Med den lille datter på armen blev hun truet og fik sat stolen for døren, da hun nægtede at blive skilt fra sin mand. Endelig lykkedes det Peter ved Guds hjælp at få familiesammenføring for kone og barn i 2019.

Døbt i Vrå

På asylcenter og sprogskole i Danmark blev Peter chikaneret og truet, fordi han var en kristen. Han boede i Vrå i ni måneder og fandt ly i baptistkirken, hvor han endelig fik sit store ønske opfyldt. Han blev døbt den 10. september 2017 og tog navnet Peter.

Mødet med Kristus kostede ham næsten alt. Men familien er samlet og trives i dyb taknemmelighed til Gud, der er en god far, som hører bøn og baner vej.

»» *Det er strengt forbudt
af konvertere fra islam til
kristendom.* ««

Når temaet er nåde, sker der noget

Hårdt arbejde, fællesskab og tro på sagen: Flytningen af Sommerstævne '24 fra Lindenberg til Mariager blev en succes.

[≡] Henrik Andersen, webredaktør
[📷] Astrid Melkær Andersen

Sent i 2023 blev de fire arrangører, Baptistkirken, Evangelisk Frikirke Danmark, Evangelisk Frikirkes Børn og Unge og Baptisternes Børne- og Ungdomsforbund tvunget til at flytte Sommerstævne '24 fra Lindenberg på

grund af manglende tilladelse til camping. Det medførte et stort pres på stævneudvalget, men efter en kæmpe indsats af stævnekoordinator Pia Rosendal Daugaard lykkedes det at få aftaler på plads med Mariager Høj- og Efterskole og Mosaik, så Sommerstævne '24 kunne afholdes i Mariager i forlængelse af Mosaiks Sommercamp.

Programmet

Trods ny lokation og tidspres lykkedes det stævneteamet at stable et indholdsrigt program på benene: Formiddage med undervisning i hallen, festlige børne- og ungdomsspor, inspirerende aftenmøder og en række spændende seminarer med meget forskellige emner.

»Det vi burde tale om« var et helt nyt initiativ. Et eftermiddagsseminar med fokus på den gode samtale om emner, der er svære at tale om. Fra »Nåde på sociale medier« til »Skal vi være enige for at være et?«

Programmet på ungdomssporet Soul var i år en integreret del af det samlede tilbud. Det betød, at Souls arrangementer tiltrak væsentlig flere deltagere end tidligere. Til gavn og glæde for både unge og ældre.

Fyodors budskab

På den store scene gjorde den ukrainske præst Fyodor Raychynets et uudsletteligt indtryk. Hans beretninger fra Ukraine tog udgangspunkt i hjembyen Bucha, der allerede i krigens begyndelse oplevede en voldsom massekrænkelse. Tankevækkende var især Fyodors evne til at perspektivere krigens lidelser i forhold til evangeliet: »Stillet overfor krigen forandrer alle forestillinger om Gud sig. Jeg sagde ikke, at Gud forandrer sig, men vores forestillinger om Gud forandrer sig... Det er let at forestille sig, at Gud stopper det onde, når det onde ikke er nærværende, men når det

»Tankevækkende var især Fyodors evne til at perspektivere krigens lidelser i forhold til evangeliet.«

onde bryder ind i dit liv, dit hjem, dit land, uden at det bliver stoppet, så er Gud enten ikke almægtig, eller også er dine tanker om Gud ikke tilstrækkeligt præcise og dybtgående.«

Dåb i Mariager Fjord

Under Sommerstævnet holdt en række menigheder dåb i Mariager fjord. De fysiske rammer i Mariager gav ikke mulighed for at hele stævnet kunne deltage. Mindst ti unge mennesker fra tre eller flere menigheder blev døbt. Dåb netop under stævnet var ønsket af flere, blandt andet for at venner fra begge kirkesamfund og på tværs af landet kunne deltage.

Trist slutning på en god uge

»Et skønt Sommerstævne fik en noget ubehagelig afslutning, da vi den sidste morgen vågnede til afbrændte regnbueflag og uvenlige beskeder skrevet på forskellige ting i vores fællestelt...« skrev Købnerkirken på deres sociale medier. En uacceptabel handling som blev fordømt af alle. Den efterfølgende debat på sociale medier handlede blandt andet om brug af andre symboler end korset, motiverne bag handlingen og om LGBT+ personer fortsat kan føle sig velkomne og trygge på Sommerstævnet. Hvor gik det galt for os, når teenagere efter en uges fællesskab om nåde, kan finde på at opføre sig nådesløst? Relevante diskussioner, der kalder på eftertanke og dialog.

Næste år?

180 deltagere har udfyldt online-evalueringen. 70% svarer med »fire« eller »fem« (på en skala fra et til fem) på spørgsmålet: »Hvor sandsynligt er det, at du vil deltage i Sommerstævne i 2025?«

»Dåb netop under stævnet var ønsket af flere, blandt andet for at venner fra begge kirkesamfund og på tværs af landet kunne deltage.«

Primo september har arrangørerne endnu ikke meldt ud, om det er muligt at holde Sommerstævne '25 på Efterskolen Lindenberg. Sammensætningen af stævneteamet, der skal arrangere Sommerstævne '25, er heller ikke offentliggjort.

Følg med i nyhedsbreve, på websider og sociale medier hos BaptistKirken, Baptisternes Børne- og Ungdomsforbund og Sommerstævnet for yderligere information.

Læs mere om Fyodor Raychynets undervisning på www.baptist.dk:

Interview med Fyodor Raychynets: »Når krigen bliver menneskers virkelighed«.

Tre fortællinger fra Bucha:

- Historien om to mænd (1)
- Tro (2)
- Menigheden i Bucha efter besættelsen (3)

Gud har på forunderlig vis lagt kærlighed til BaptistKirken i mit hjerte

Portræt af Bodil Højbak Møller, nyansat generalsekretær i BaptistKirken.

[≡] Mads Leth
[📷] Kurt Bøgsted

Bodil Højbak Møller er opvokset nær Thisted. Hun er fjerdegenerationsbaptist, og gennem hele livet har kirken været omdrejningspunkt. »Alle betydningsfulde voksne i min barndom var involverede i kirken, og den levende, personlige tro fyldte meget for dem«, forklarer Bodil. »Der var søndagsskole i mit barndomshjem, og jeg var med i alt i kirken: klub, spejder, kor osv.«

Bodil blev engageret i BBU (Baptisternes Børne- og Ungdomsforbund) og var med på det første hold i ungdomslederuddannelsen *Jeremias*. I 1996 flyttede hun efter endt uddannelse og mellemstationer i USA og London til København, hvor hun fik job inden for salg og marketing.

Mødeleder, menighedsråd, marketingschef
Kærligheden til BaptistKirken flyttede med. Bodil blev aktiv i Citykirken og i Kristuskirken

og var formand for BBU omkring årtusindskiftet – en spændende, men svær brydningstid for både BaptistKirken og BBU. Efter nogle år stoppede Bodil som BBU-formand for at arbejde med kirke lokalt, og hun påtog sig opgaver som møde- og lovsangsleder og i menighedsrådet i Kristuskirken. Sideløbende blev intensiteten øget i erhvervskarrieren, og i 2008 blev hun forfremmet til marketingschef hos en leverandør til byggebranchen. »I 2008 var man ikke vant til kvindelige chefer i branchen«, forklarer Bodil. »En af mine mandlige kollegaer, sagde: 'Tillykke med udnævnelsen. Du skal kunne alt dobbelt så godt som en mand, fordi du er kvinde.«

»Not one of my finest moments«

Knap et år senere mistede Bodil sin far på kun 57 år. Dødsfaldet ramte familien hårdt. Oveni sorgen og chokket over tabet, blev et gammelt traume reaktiveret. »Min far var faktisk min adoptivfar, for min biologiske far omkom ved en drukneulykke tilbage i 1976.«

Bodils forsvarsmekanisme var at begrave sig i arbejde. »Jeg arbejdede som en gal, men var sønderknust indeni«, erklærer Bodil ærligt. Det hårde arbejde sideløbende med en lederuddannelse samt engagement i menighedsrådet i Regen, som hun i mellemtiden var skiftet til, holdt tabet på afstand.

Nedtur og nåde

Senere blev Bodil udnævnt til kommerciel direktør med endnu større overordnet ansvar samtidig med, at hun var menighedsrådsformand. Det gik fint i et par år, men i 2015 væltede korthuset, og Bodil gik ned med stress. Helt ned faktisk! Set i bakspejlet begyndte derouten allerede i 2009.

Stresskollapset udløste også et identitetskollaps. Meget identitet var bundet op på »at gøre«, og nu kunne Bodil kun »være«. Troen

»Meget identitet var bundet op på »at gøre«, og nu kunne Bodil være.«

» Jeg ser en stor værdi i, at der er plads til dialekter i kirkens sprog. «

og kærligheden fra Gud var et anker, og det gav anledning til en ny start. Bodil sagde direktørjobbet op og begyndte at læse teologi. Direktørløn blev til SU, kontrakter til oldgræsk og latin, og kollegaer i byggebranchen til med-studerende, der var 20 år yngre end Bodil selv. »Det var svært, men teologistudiet med mulighed for at blive præst og sjælesørger var det rigtige for mig«, siger Bodil. »Troen på Gud var min helt store støtte →

» Bodil sagde direktørjobbet op og begyndte at læse teologi. «

→ gennem den svære tid, og jeg ville gerne kunne dedikere al min tid og energi til at give det videre. Jeg oplever det som enormt nådigt, at jeg fik lov til at tilvælge teologien og opleve et kald fra Gud«, fortsætter Bodil.

Præstegerningen

Kaldet blev genkendt af andre, og i 2018 begyndte Bodil som assisterende præst i Korskirken i Herlev. Hun kom i en slags »mesterlære« hos Ole Lundegaard. Bodil besluttede at afslutte studierne med en bacheloreksamen, og siden har hun virket som præst på fuld tid i Korskirken, så hun nu kan skrive seks års præstegerning på sit mangefarvede, men beundringsværdige CV. »Det er fantastisk at være præst«, siger Bodil. »Man får lov at forkynde verdens bedste budskab og se, at det gør en forskel i folks liv. Det fascinerer mig at se folk udfolde sig. Det kunne jeg også som leder i erhvervslivet, men at følge menneskers trosvandring og være med i store øjeblikke af glæde og sorg er noget ganske særligt.« Sideløbende har Bodil været en del af BaptistKirkens ledelse siden 2021.

Præsternes præst

»Hvorfor skal jobbet som præst nu skiftes ud?«

»Udover stor kærlighed til kirken handler det også om en passion for organisationsledelse«, understreger Bodil. »Jeg tror, min erfaring som leder kan blive et aktiv.« En

væsentlig del af rollen som generalsekretær bliver at favne den teologiske og spirituelle bredde i BaptistKirken. »Ligesom vi i Danmark taler forskellige dialekter, som udspringer af samme modersmål, ser jeg en stor værdi i, at der er plads til dialekter i kirkens sprog. Det spirituelle udtryk er forskelligt, og sådan må det være. Det er ikke det samme som at sige, at alt teologisk er lige godt. Noget er baptistisk teologi, og noget er ikke.«

» Hun kom i en slags »mesterlære« hos Ole Lundegaard. «

Adspurgt om formuleringen »præsternes præst« svarer Bodil: »Jeg bliver muligvis deres sjælesørger, næppe deres teologiske »go-to-ekspert« og slet ikke deres chef, men deres sparringspartner.«

Gud har på forunderlig vis lagt kærlighed til BaptistKirken i mit hjerte

Om BaptistKirkens fremtid siger Bodil: »Vi kan ikke være tilfredse med status quo. Noget skal ske. BaptistKirkens fornemmeste opgave er at samle kræfter, der kan understøtte missionsarbejde lokalt. Jeg er ydmyg omkring opgaven og ser absolut ingen nem løsning, men jeg glæder mig, for Gud har på forunderlig vis lagt kærlighed til BaptistKirken i mit hjerte.«

Nyt fundament for BaptistKirkens fællesskab

På Landskonference 1 i Mariager fortalte Christian Bylund og Lasse Åbom fra BaptistKirkens ledelse om den kommende Genstart2025-proces.

[] Henrik Andersen
[] Unsplash

»» *Vejen mod den fælles kultur med lyttepligt, sammenhold og taleret i hinandens liv går via fælles værdier.* ««

»» 2022 konstaterede BaptistKirkens ledelse, at noget i vores fællesskab ikke var hensigtsmæssigt: Vi »be-gravede« flere menigheder, end vi plantede. Demokratiet handlede ikke om samtale, men om afstemninger. Vi talte ikke sammen, der var intet på spil – og ingen gejst,« sagde Christian Bylund i fremlæggelsen af planerne for Genstart2025-processen.

BaptistKirkens ledelse valgte ikke at forsøge at komme med færdige løsninger, men at skabe en proces, hvor alle interesserede kommer til at arbejde med spørgsmålet: »Hvad vil det sige at være baptist og baptistkirke?«

Proces, principper og kronjuveler

Et af de vigtigste resultater af ledelsens arbejde er tre principper for det videre arbejde:

- at vi har lyttepligt! Gud leder os, når vi lytter til hinanden – især lytter til dem, der mener noget andet

- at vi er stærkere sammen! Som personer har vi brug for menighedsfællesskabet, og som menigheder har vi brug for hinanden: Lytte til hinanden og bruge hinanden
- at vi har taleret i hinandens menighedsliv.

De tre principper taler ind i en ny fortolkning af to »baptistiske kronjuveler«:

- den demokratiske opfattelse skal udvides med samtaledemokrati frem for afstemningsdemokrati og
- den enkelte menigheds suverænitæt udfordres ved at lade andre – menigheder eller udenforstående enkeltpersoner – få taleret i menighedens liv.

→ De tre principper kendetegner den kultur, som ledelsen ønsker at fremme i BaptistKirken.

Vejen mod den fælles kultur med lyttepligt, sammenhold og taleret i hinandens liv går via fælles værdier. Det er ledelsens plan, at samtalen i menighederne om materialet ›Spor at gå‹ skal bringe os nærmere en række fælles værdier.

Samtalen begynder i det små

›Det er vigtigt, at arbejdet begynder med samtale i menighederne. Derfor kan materialet ›Spor at gå‹ bruges i mindre grupper. I menighederne begynder vi at gå på den vej, i den retning, der fører os frem til fælles værdier«, forklarede Christian Bylund. ›Derfor kan vi i fællesskab på synoden i juni 2025 finde de værdier, der skal bestemme fremtidens retning for BaptistKirken og menighederne.«

Præsterne er kulturbærere

›Men vi har også brug for kulturbærere, der peger på, at de tre principper skal kendetegne vores proces. Derfor har vi inviteret præsterne på en tre-dages ›arbejdslejr‹, hvor de bliver

uddannet i en lytteproces. Præsterne skal kunne lede og undervise andre i lytteprocessen.«

Alle menighedsledere bliver inviteret til en dag med undervisning i Tølløse eller Rebild: ›De mennesker, der arbejder aktivt med ledelse i menighedsråd og andre sammenhænge, kommer til at tegne de menigheder og det kirkesamfund, vi ønsker«, forklarede Christian Bylund.

Udfordrende proces

Christian påpegede også, at processen vil være en udfordring: ›Vi er ved at bryde en usund kultur ned. Vi har præsenteret nye og bedre principper, som vi skal arbejde hen i mod. Det kræver både tid og tilvænning. På synoden skal vi have værdierne på plads. Vi får ikke en færdig plan for alting på synoden, men måske en plan, der kan bringe os videre i den rigtige retning.«

Lasse Åbom præciserede, at synoden i Søsing ikke kun er ›for enkelte kloge mennesker‹. Den skal være en kirkefest med oplæg, samtale og fejring sammen – i fællesskab.

›› Vi har også brug for kulturbærere, der peger på, at de tre principper skal kendetegne vores proces. ‹‹

Spændende debat

Op mod tyve af landskonferencens deltagere tog ordet i debatten. Der var ros til ledelsen for at have taget initiativ, men også forbehold: ›Bare det nu fører til noget!«

Det blev påpeget, at værdier er umistelige. De værdier, vi når frem til på synoden, skal være så væsentlige for os, at vi ikke kan leve uden som menigheder og kirkesamfund. Et par indlæg fremhævede, at vi skal gå ind i processen med øjnene åbne for, at vi ikke når til enighed om værdierne. Og at netop værdiernes umistelighed for nogle kan føre til brud mellem os. Den situation vil kalde på forståelse for hinandens synspunkter.

Fokus var også på, at taleret i hinandens menighedsliv ikke må forveksles med beslutningsret. Det kan være ›surt‹ at forsøge at

›› De værdier, vi når frem til på synoden, skal være så væsentlige for os, at vi ikke kan leve uden som menigheder og kirkesamfund. ‹‹

vejlede andre, der så vælger en anden vej!

Flere pegede på, at fælles bibellæsning og fortolkning er en nødvendighed i processen. Vi må tilbage til den baptistiske tradition: At læse Bibelen og udlægge teksten i fællesskab.

Der blev også opfordret til at inddrage både børn og unge i processen. Lasse Åbom oplyste, at projektet allerede har etableret ›lytteposter‹ med unge mennesker, der skal give deres mening til kende.

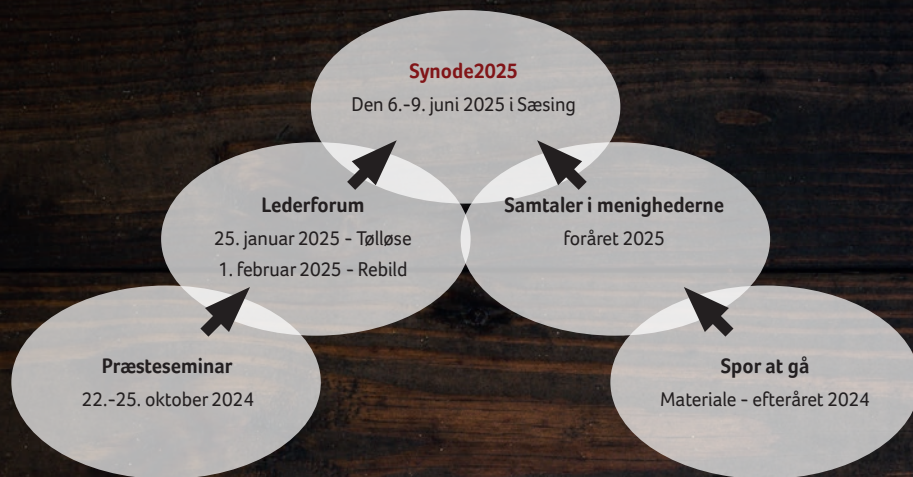
BaptistKirkens formand Vibeke Dalsgaard afsluttede debatten med løfte om, at alle forslag, forbehold og forvirringer var noteret til brug i den kommende proces.

» *Netop værdiernes umistelighed for nogle kan føre til brud mellem os.* «

Læs – eller lyt – til en længere udgave af artiklen her: <https://baptist.dk/nyt-fundament-for-baptistkirkens-faellesskab/>

Læs mere om Genstart2025:

Find alle artikler om Genstart2025 på baptist.dk i denne artikel: Artikler og information om Genstart2025. Her finder du også komplet oversigt over processen med datoer.

Min dåb

Mit navn er Magnus, og jeg er 19 år gammel. Jeg bor sammen med mine forældre og lillebror og står i lære som bager.

[≡] Magnus Hesselhoff Müller

[📷] Privat

Vendepunktet

Efter at være startet på gymnasiet og efter en higen efter anerkendelse blev jeg efterladt af dem, jeg troede, var mine nære venner. Jeg besluttede mig for at fjerne noget af det, som skulle give mig beundring. Det betød, at håret blev raget af.

Ubevidst blev det et symbol på beslutningen om bibelsk set at vende verden ryggen og søge sandheden. Jeg tror på, at ydmygheden i det at træde tilbage og for en gangs skyld

»Dåben indebærer både død og genfødsel til et forandret liv med Ham, som i virkeligheden er den, der ønsker os allermest.«

lytte til Gud har hjulpet mig meget til at få mange svar på mine spørgsmål.

Jesus siger: »Den, der vil frelse sit liv, skal miste det; men den, der mister sit liv på grund af mig, skal finde det.« Det bibelvers vækker stærk genklang i mig, og det havde stor betydning for min beslutning om at blive døbt i februar i Roskilde Baptistkirke. Dåben indebærer både død og genfødsel til et forandret liv med Ham, som i virkeligheden er den, der ønsker os allermest.

Processen med at lære Gud bedre at kende er kraftigt i gang. Jeg kan stadig blive sur på Ham indimellem, men jeg tror fast på, at jeg er døbt sammen med Ham, og Han vil rejse mig, når jeg falder.

BaptistKirkens fremtid

Tiden er inde til samtale med menighederne.

[≡] Vibeke Dalsgaard

I pagt med vores kirkelige tradition som menighedsbaseret kirkesamfund påbygger BaptistKirkens ledelse en samtale med menighederne om vores fælles fremtid inden synoden i pinsen 2025.

Samtalerne med menighedernes ledere foregår

den 25. januar i Tølløse og den 1. februar i Rebild. Møderne har samme indhold, så I skal kun deltage i et af møderne.

Hvem er leder?

Ledelsen har et meget bredt ledelsesbegreb. Det er selvfølgelig menighedsråd, men det kan også være kor- og lovsangsledere, gudstjenesteansvarlige, ledere af omsorgstjeneste,

forbønsledere, ungdomsledere og spejderførere, kvinde- og seniorledere og alle andre, som bærer de enkelte menigheder.

Inden de to møder er det vigtigt, at I hjemme i jeres egen menighed har drøftet vores fælles fremtid via materialet »Spor at gå«. Der kommer senere detaljeret information om møderne, men vi glæder os til at se jer.

Navne

Døbte

Brovst

28.04.2024: Andreas Gaaei Kristensen, f. 14.01.2010

Hjørring

19.05.2024: Camilla Steengaard, f. 01.03.2005
18.07.2024: Thomas Jørgensen, f. 16.01.2005

Odense

04.08.2024: Sandra Ørsted, f. 10.07.1965

Roskilde

26.05.2004:
Fillip Peter Bech Trebbien, f. 01.03.2009
Justine Drejka Callesen, f. 14.07.2001
Bohdan Minsonh, f. 14.03.1999

23.06.2024:

Mathias Ravnsborg Daugaard, f. 09.10.2005
Lea Svendsen, f. 05.07.2005
Bettina Bøggfeldt, f. 31.07.1973
Iida Vilhelmiina Viononen-Bach, f. 20.10.2002

Sindal

Noa Horsholt Korsbro, f. 24.02.2013
August Horsholt Voergaard, f. 25.07.2012
Arthur Horsholt Voergaard, f. 26.10.2014

Optaget

Brovst

19.05.2024:
Pabitra Limbu Subba, f. 20.12.1994,
døbt 17.10.2010 i Husmenighed i Års
Tarjan Man Bahadur Limbu Subba, f. 31.12.1992,
døbt 24.06.2018 i Frikirken i Løgstør

Frederikshavn

05.05.2024: Edith Jensen, f. 10.04.1941
01.07.2024: Svend Sørensen, f. 08.04.1942

Pandrup

22.08.2024: Carsten Jespersen, f. 05.04.1959

Roskilde

26.05.2024: Jakob Jensen, f. 27.03.1997,
tilflyttet fra Folkekirken

Døde

Holbæk

Inge Hermod Pedersen, født 16.08.1942, døbt 09.09.1956 i Tølløse, døde 31.07.2024
Birgitte Lund, født 04.05.1964, døbt 30.08.2009 i Gyrstinge Sø, Holbæk menighed, døde 20.08.2024

Odense

Tommy Roger Møldrup Kunddal, født 05.03.1954,
døbt 17.03.1974 i Odense, døde 05.07.2024
Bent Marcussen, født 08.11.1937,
døbt 14.04.1957, døde 17.08.2024

Saltum og Ingstrup

Knud Nielsen, født 07.12.1931,
døbt 03.12.1950 i Ingstrup, døde 02.09.2024

Silkeborg

Vagn Toldam, født 24.04.1926,
døbt 15.12.1946 i Kristuskirken, Kbh., døde 19.08.2024

Thisted

Gerda Kamille Nielsen, født 26.05.1943,
døbt 20.11.1958 i Brønderlev, døde 20.07.2024

Tølløse

Elisabeth Kyrø-Rasmussen, født 17.02.1924,
døbt 21.04.1924, døde 12.06.2024

Karmelkirken

Hans Henrik Larsen, født 06.11.1947,
døbt 07.10.1962 i Karmelkirken, døde 13.06.2024

Reparationer og relationer i Herlev

Korskirken i Herlev har siden 1958 været kendt for at være en velorganiseret og aktiv menighed. Ord som ›inviterende‹ og ›åben‹ går igen, når medlemmerne bliver spurgt, hvad der kendetegner deres menighed.

Øverst: Gåtur på fælles menigheds- og spejder-weekend.

Nederst: Travlhed i Repair Caféen.

[≡] Jamie Lynn Cunningham

[📷] Karin Carlsen og Peter Toldam

Korskirken er ikke kun meget privilegeret ved, at de har haft to fuldtidsansatte præster med teologisk, pædagogisk og ledelsesmæssig baggrund. Menigheden har også prioriteret bibelundervisning, teologisk refleksion og et stærkt samarbejde lokalt. Og i forstaden nordvest for København har man valgt at gå all-in, når det drejer sig om at være Grøn Kirke og et varmt fællesskab for alle.

De frivillige

Trofaste spejderførere og frivillige er med til at styrke tilknytningen mellem børn fra byen og menigheden. Gospelkorets instruktør er også med til at engagere mange fra bybilledet ind i kirkens fællesskab og rammer. Sammen med Herlev Kommune og omkring femten faste frivillige fra byen er cirka ti menighedsmedlemmer med til ›Repair Café‹ en gang om måneden. Her er alle velkomne til at få repa-

reret pc, tøj, cykler med mere som en del af Korskirkens Grøn Kirke-profil, hvor rollen som varetagere af Guds gode skaberværk sættes højt.

En vigtig del af menighedens liv foregår i netværksgrupper, hvor man deler liv og tro med hinanden, men også projekter som SeniorKAPOW, fællesspisning hver onsdag og online gudstjenester har trukket nye til og har givet menigheden fornemmelsen af at have klaret sig ovenpå Covid-nedlukningen. Til gengæld kan Korskirken godt mærke, at nedlukningen især er gået ud over børnearbejdet. Storbyens travle arbejdsliv og tunge trafik gør det heller ikke let for hverken forældre eller kirken at finde balancen. Håbet om at blive et inviterende hjerterum, hvor alle finder ro og plads, er dog ikke forsvundet.

»» Det drejer sig om at være Grøn Kirke og et varmt fællesskab for alle. ««

» Menigheden prioriterer nemlig omsorgs-tjenesten højt i form af mærkbar forbøn og praktiske hænder. «

Plads til alle

Menigheden har en klar målsætning om at være kirke for alle generationer, og nu senest også – efter et forløb med grundige samtaler og bibelstudier – at være inkluderende i forhold til mennesker med en anden seksuel orientering end flertallet. Det har betydet et ja til at ville velsigne og vie par af samme køn. Det gør Korskirken til en af de baptistmenigheder, der aktivt har taget stilling til ægteskabsloven og ligestilling.

Når man taler med folk fra Korskirken – både nye og tidligere medlemmer, ældre og yngre, folk der er født og opvokset i Danmark eller Rwanda – er ord som rummelighed, trykthed, at føle sig set og værdifuld for fællesskabet noget, man hører gentagne gange. Regel-

mæssig og struktureret forbøn kan mærkes og er værdsat af mange i menigheden. Her oplever man at tage ansvar for hinanden, og her lægger man sit liv i Guds og hinandens hænder.

Trofaste tjenere

Medlem af Korskirken, Wenceslas Twagirayesu, som er dømt i Rwanda og fængslet i Danmark, er på forbønslisten til søndagsgudstjenesten og sms'er, som bliver sendt rundt hver onsdag. Flere i menigheden har været plejefamilier for parrets børn, da familien har været enormt presset. Menigheden prioriterer nemlig omsorgs-tjenesten højt i form af mærkbar forbøn og praktiske hænder.

Medlemmer fra Korskirken er også meget

Menighedssamling på sommerstævnet.

synlige på Sommerstævnet og i Baptist-Kirkens ledelse. Nu, hvor menighedens ene præst Bodil Højbak Møller er blevet ansat som BaptistKirkens generalsekretær, og den anden præst Ole Lundegaard nærmer sig pensionsalderen, håber menigheden at kunne bygge videre på sit stærke relationsarbejde.

> Baho neza kibondo <

– hav et godt liv lille barn

Det er navnet på BaptistKirkens nye Mor-barn projekt i og omkring Musema i Burundi for 11.000 familier med børn i alderen 0-5 år. Projektet løber over tre år for midler fra CKU¹, DBSU² og BaptistKirken i Danmark.

[≡] [📷] Lise Emming Weber-Hansen

Burundi er et af verdens mest børnerige lande – og samtidig et af verdens fattigste. Kvinder får i gennemsnit fem børn, men omkring 13 ud af 1000 børn dør, inden de fylder fem år. Og næsten 70% af børn under fem er enten under- eller fejllærerede med markant større risiko for at dø af malaria eller andre infektioner. Hertil kommer sandsynligheden for dårligere præstationer i skolen, for man kan ikke helbrede de skader, der opstår som følge af underernæring i de første 1000 dage af et barns liv.

Børnene er den røde tråd

Arbejdet med sårbare børn løber som en rød tråd gennem mange af vores tidligere projekter i Burundi. Børn er direkte eller indirekte målgruppen i projekterne for forældreløse og udsatte børn og i Batwa-projekterne.

Vi har hjulpet tusinder af børn til et bedre liv. Blandt dem er også albino-børnene, en meget marginaliseret gruppe. I mange lande i Afrika er albinisme forbundet med stor overtro. Mange tror, de er hekse, og desværre hører man stadig om drab på albinoer, hvor deres

Støt!

Der er løbende behov for flere aktiviteter i projektet. Du kan støtte på MobilePay 911 118 eller konto 3201 10042879 mærket »Mor-barn«.

» ... lidt på samme måde som vores sundhedsplejersker. «

»» En noget anden hverdag end den, vi kan give vores børn herhjemme. ««

kropsdele sælges til brug i sort magi. Mange albinoer bliver ikke gift, for forældre ønsker ikke, at deres børn gifter sig med en albino. Dertil kommer de sundhedsmæssige udfordringer med blandt andet nedsat syn og den store risiko for hudkræft. Mødrene får ringe eller ingen vejledning i at beskytte barnets hud mod solen. Det er hjerteskrærende at se et lille barn på ryggen af sin mor ligesom alle andre, men med solskoldninger i nakken og på ørerne og på de små fødder, fordi de mangler beskyttelse mod den skarpe sol.

Blandt batwa-børnene er mange også fejl- og underernærede. Man ser mange børn med tynde lemmer og udspilede maver, og alt for mange familier har ikke mulighed for at give deres børn bare ét måltid om dagen. I en af landsbyerne ved Musema spurgte jeg en skolepige om, hvad hun ville ønske sig, hvis hun kunne få det lige nu og her. Svaret var helt klart og præcist: »Mere mad!« En noget anden hverdag end den, vi kan give vores børn herhjemme.

I Butaganzwa Kommune, hvor det nye projekt skal implementeres, vil både albinoer og batwa være en del af målgruppen. Området er et af de tættest befolkede i Burundi, og behovet for mere viden om ernæring er stort.

Omsorgsgrupper – en ny tilgang

I Danmark kender alle til besøg fra sundhedsplejersken. I Mor-barn projektet vil man danne

70 omsorgsgrupper med frivillige fra kirkerne. De vil blive trænet i at undervise og vejlede om vigtigheden af brystmælk, og hvor længe man skal fortsætte med at amme, god overgangskost til de mindste og god hygiejne.

De vil hver få tilknyttet et antal familier, som de skal besøge og følge op på gennem hele projektet – lidt på samme måde som vores sundhedsplejersker. Vandbesparende køkkenhaver, hvor familierne kan dyrke næringsrige grønsager, er også et vigtigt element.

Vores grupper arbejder sammen med de lokale klinikker og hospitalet i Musema. Da gravide også er en del af målgruppen, er fødsels-

forberedelse på de lokale klinikker vigtig, og her er der fokus på at få fædrene med. Ikke mindst fordi familieplanlægning er en vigtig del af fødselsforberedelsen.

Det bliver spændende at følge projektet og den løbende evaluering af indsatserne, som skal give de mange små børn i og omkring Musema et godt liv.

»» Omkring 13 ud af 1000 børn dør, inden de fylder fem år. ««

1 Center for Kirkeligt Udviklingsarbejde
2 Danske Baptister for Sundhed og Udvikling

Wordfeud TV 2 Nyheder

Jeg får næsten kvalme

Hver gang lover jeg mig selv, at nu gør jeg det ikke mere.
Jeg får jo næsten kvalme.

[≡] Lone Møller-Hansen

Det gør mig intet godt. Og lidt efter har jeg den i hånden igen. Telefonen. Jeg har to apps, som ville være slidte, hvis jeg berørte dem uden en skærm imellem. Det er Wordfeud og TV 2 Nyheder. Det er ikke Wordfeud, der giver mig kvalme. Det er nærmest tidsfordriv med to personer, jeg kender godt. Indimellem udveksler vi også en lille hilsen. Det er hyggeligt. Nej, det er den anden app. TV 2 Nyheder. Mest hvis jeg kommer ind på Kort nyt. Det er SÅ deprimerende. Man mister næsten troen på menneskeheden og fremtiden.

Udelukkende problemer og vold

»Fem personer dræbt i israelsk angreb på Vestbredden«. »Flere hundrede døde fisk dukker op i græsk havn«. »Spansk YouTube-kok idømt fængsel på livstid» – han har dræbt og parteret sin kæreste. *Du er opdateret*, står der så i bunden.

Jeg tænker lige, hvordan det må være for Gud, når han scroller og tager temperaturen på men-

neskeheden og på sit skaberværk. Jeg kan jo bare lade være, men det gør han ikke. Han er opdateret og er ikke afhængig af en telefon. Man kan næsten forstå, hvordan han nåede frem til løsningen med syndfloden og så en redning med Noa. Men Noa var jo heller ikke syndfri. Han var bare lydig.

Afhængighed?

Er jeg lydig, når jeg nærmest er afhængig af min telefon og de deprimerende nyheder? Jeg er holdt op med at åbne for TV-avisen eller Nyhederne. Som gammel journalist er det da en fallit-erklæring. Jeg véd jo, at vi på Journalisthøjskolen blev oplært i at have fokus på konflikter og problemer i det hele taget. Samfundets vagthund.

Men et eller andet sted er det gået galt. En gang imellem får en redaktør også kvalme og beslutter, at der skal være »dagens solstrålehistorie«. Men læsere og seere er lige som jeg blevet forkrøblede. Der er flest, der vil søbe i det negative.

Jeg gør det ikke! Jeg faster fra dén app. Og læser Verdens Bedste Nyheder i stedet.